

Sygn. akt I.Ca 488/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 08 czerwca 2018 roku

Sąd Okręgowy w Suwałkach I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Cezary Olszewski
-----------------	----------------------

po rozpoznaniu w dniu 08 czerwca 2018 roku w Suwałkach

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) **Spółki Akcyjnej z siedzibą we W.**

przeciwko **P. K.**

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego P. K.

od wyroku Sądu Rejonowego w Suwałkach I Wydziału Cywilnego

z dnia 12 października 2017 roku sygn. akt I C 1606/17upr.

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że oddala powództwo w całości;

II. zasądza od powódki (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą we W. na rzecz pozwanego P. K. kwotę 30,00 zł (trzydzieści złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów procesu przed Sądem II-giej instancji.

SSO Cezary Olszewski

Sygn. akt: I. Ca. 488/17

UZASADNIENIE

Powód (...) S.A. z siedzibą we W. wystąpił w elektronicznym postępowaniu upominawczym z pozwem skierowanym przeciwko P. K. domagając się zasądzenia na swoją rzecz kwoty 952,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 23 grudnia 2016 roku do dnia zapłaty. Jednocześnie powód wniósł o zasądzenie od pozwanego na swoją rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, a także zasądzenia kwoty 0,30 zł tytułem innych kosztów.

Uzasadniając swe żądanie powód wskazał, iż na podstawie umowy z dnia 06 grudnia 2016 roku nabył od (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. wierzytelność w stosunku do pozwanego z tytułu zawartej umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych z dnia 29 czerwca 2009 roku. Na dochodzoną pozwem należność składają się kwoty 367,36 zł i 584,64 zł wynikające z not obciążeniowych (odpowiednio) nr (...) z dnia 14 maja 2014 roku i nr (...) z dnia 11 lutego 2014 roku.

W dniu 14 lutego 2017 roku Referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin-Zachód w Lublinie wydał nakaz zapłaty uwzględniający powództwo w całości i orzekł o kosztach procesu.

Od powyższego nakazu zapłaty sprzeciw wniósł pozwany P. K., zaskarżając orzeczenie w całości. W uzasadnieniu stanowiska wskazał, iż strona powodowa nie przedstawiła dowodu doręczenia mu not, będących przedmiotem powództwa, zatem nie można uznać, iż dokumenty te zostały mu skutecznie doręczone. Dodatkowo podkreślił, iż wierzytelność wynikająca z noty obciążeniowej nr (...) z dnia 11 lutego 2014 roku uległa przedawnieniu.

Postanowieniem z dnia 24 marca 2017 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie przekazał niniejszą sprawę do Sądu Rejonowego w Suwałkach, stwierdzając, iż na skutek wniesienia przez pozwanego sprzeciwu nakaz zapłaty utracił moc w całości.

Pismem z dnia 17 sierpnia 2017 roku (data nadania) pozwany podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko w sprawie.

Pismem datowanym na dzień 10 października 2017 roku strona powodowa podtrzymała dotychczasowe stanowisko w sprawie. Wskazując, iż wierzytelność dochodzona pozwem została nabyta przez powoda na podstawie umowy cesji z dnia 06 grudnia 2016 roku zawartej pomiędzy (...) S.A. z siedzibą we W. a (...) sp. z o.o. z siedzibą w W.. Podkreślono także, iż zarówno faktury, jak i noty obciążeniowe doręczane były P. K. w formie elektronicznej. Powód wskazał również na niezasadność podniesionego przez pozwanego zarzutu przedawnienia roszczenia.

Wyrokiem z dnia 12 października 2017 r. wydanym w sprawie o sygn. akt: I. C. 1606/17 Sąd Rejonowy w Suwałkach zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 952,00 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 23 grudnia 2016 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 317,30 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Powyższe rozstrzygnięcie zapadło w oparciu o następujące ustalenia faktyczne i rozważania prawne:

Dnia 29 czerwca 2009 roku (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. i P. K. zawarli umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych, w ramach której (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. zobowiązała się do świadczenia usługi internetowej i telefonicznej w ramach oferty „Na czasie dla Abonentów – (...) ((...)), zaś P. K. zobowiązał się do zapłaty abonamentu oraz kosztu usług dodatkowych.

Korespondencja kierowana przez (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. do P. K. od dnia 01 października 2011 roku doręczana była w formie elektronicznej.

W dniu 02 listopada 2013 roku P. K. w formie ustnej (w trakcie rozmowy telefonicznej) zmienił warunki umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Zmiana obowiązywała od dnia 01 grudnia 2013 roku i dotyczyła usługi internetowej, zaś umowa została zawarta na okres 24 miesięcy.

Pismem datowanym na dzień 27 grudnia 2013 roku P. K. wypowiedział umowę zawartą z (...) sp. z o.o. z siedzibą w W.. Rozwiązanie tejże umowy nastąpiło w dniu 31 stycznia 2014 roku, a zatem przed okresem na jaki została zawarta. W związku z powyższym, operator naliczył P. K. opłatę wyrównawczą w kwocie 500,00 zł z terminem płatności do dnia 25 lutego 2014 roku.

Pismem z dnia 20 marca 2014 roku wezwano P. K. do zapłaty zadłużenia. Następnie, z uwagi na niedokonanie zwrotu powierzonego sprzętu operator naliczył P. K. dodatkową opłatę w kwocie 300,00 zł z terminem płatności do dnia 28 maja 2014 roku.

W dniu 06 grudnia 2016 roku (...) sp. z o.o. z siedzibą w (...) S.A. w z siedzibą we W. zawarli umowę, mocą której pierwszy z wymienionych podmiotów zbył na rzecz drugiego wierzytelności (w tym wierzytelność wobec P. K.), które szczegółowo zostały wykazane w Załączniku nr 1 do umowy, będącym integralną częścią umowy cesji.

Pismem z dnia 23 grudnia 2016 roku ponownie wezwano P. K. do zapłaty zadłużenia, informując jednocześnie o skierowaniu sprawy na drogę postępowania sądowego.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Rejonowy uznał, że powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Zdaniem Sądu Rejonowego powód posiadał legitymację czynną do występowania w sprawie. Wykazał on, że pozwany nie wywiązał się z warunków umowy, która to przed upływem okresu na który ją zawarto, została wypowiedziana przez P. K.. Ponadto, sama strona pozwana nie podniosła zarzutu spełnienia świadczenia. W związku z tym, na pozwanym ciąży obowiązek zwrotu opłaty wyrównawczej naliczonej na podstawie pkt 7.4.11 Szczegółowych Warunków (...) Na czasie dla Abonentów – (...) (P3)” wraz z odsetkami od dnia wymagalności noty obciążeniowej nr (...), tj. 26 lutego 2014 roku w kwocie 584,64 zł oraz odszkodowania za niedokonanie zwrotu powierzonego sprzętu zgodnie z § 7 pkt 2 Regulaminu Świadczenia Usług przez Spółki Grupy (...) wraz z odsetkami od dnia wymagalności noty obciążeniowej nr (...), tj. 26 lutego 2014 roku w wysokości 367,36 zł. Powyższe uzasadniało więc powództwo do łącznej kwoty 952,00 zł.

O odsetkach od tejże kwoty Sąd Rejonowy orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

Sąd Rejonowy uznał także zarzut przedawnienia podniesiony przez pozwanego za niezasadny. Termin płatności noty obciążeniowej nr (...) przypadał na dzień 25 lutego 2014 roku. Zatem, roszczenie z tego tytułu wymagalne było następnego dnia po wskazanym terminie płatności, tj. 26 lutego 2014 roku. Oznacza to, że roszczenie o zapłatę z tytułu tejże należności przedawniłoby się w dniu 26 lutego 2017 roku. Jednak przed tą datą nastąpiła przerwanie biegu przedawnienia, albowiem w dniu 23 grudnia 2016 roku do Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie przez (...) S.A. z siedzibą we W. został wniesiony pozew przeciwko P. K.. Zatem, zarzut pozwanego dotyczący przedawnienia roszczenia z tytułu noty obciążeniowej nr (...) jest chybiony.

O kosztach procesu Sąd Rejonowy orzekł z mocy art. 98 k.p.c. w zw. z § 2 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

Apelację od powyższego wyroku wniósł pozwany P. K., zarzucając naruszenie prawa materialnego i formalnego, a w szczególności art. 6 k.c. oraz art. 61 k.c. i art. 77 k.p.c. oraz art. 126 k.p.c. poprzez błędne ich zastosowanie. W uzasadnieniu podniósł, że umowa z firmą (...) została zawarta w formie pisemnej i stosowanie do tejże umowy forma elektroniczna przewidziana była do wystawienia i przesyłania faktur, a nie not. Zaprzeczył też, aby zmienić warunki umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych w trakcie rozmowy telefonicznej. W konsekwencji pozwany wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda na jego rzecz kosztów procesu według norm przepisanych, ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania, przy uwzględnieniu kosztów postępowania apelacyjnego.

W odpowiedzi na apelację, powód wniósł o jej oddalenie oraz zasądzenie od pozwanego na jego rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych za obie instancje

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja pozwanego zasługiwała na uwzględnienie.

Poza sporem pozostawał fakt, że pozwanego (...) Sp. z o.o. w W. łączyła umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych zawarta w dniu 29 czerwca 2009 r. na okres 12 miesięcy (k. 20-21). Początkowo doręczanie pozwanemu faktur za wykonanie usługi następowało w formie tradycyjnej (papierowej), a dopiero od dnia 1 października 2011 r. faktury te miały być przesyłane w formie elektronicznej (k. 23). W ramach tej umowy pozwany otrzymał od operatora router bezprzewodowy i zobowiązał się do odesłania tego urządzenia w terminie 14 dni od dnia rozwiązania umowy (k. 26). Pismem z dnia 27 grudnia 2013 r. pozwany wypowiedział umowę z dnia 29 czerwca 2009 r. na świadczenie usług internetowych (k. 17).

W świetle powyższego stanu faktycznego zasadniczym zadaniem powoda było wykazanie zasadności wystawienia noty obciążeniowej nr (...) z dnia 11 lutego 2014 r. tytułem odszkodowania za niedokonanie zwrotu powierzonego sprzętu na kwotę 300 zł (k. 29) i noty obciążeniowej nr (...) z dnia 11 lutego 2014 roku tytułem opłaty wyrównawczej w wysokości przyznanej ulgi na kwotę 500 zł (k. 30). A zatem powód winien wykazać, że pozwany nie zwrócił routera bezprzewodowego, doszło do zmiany umowy z dnia 29 czerwca 2009 r. w zakresie wydłużenia okresu obowiązywania

umowy o świadczenie usług internetowych o kolejne 24 miesiące i doszło do przedwczesnego rozwiązania tejże umowy, a także czy pozwany otrzymał od operatora noty obciążeniowe.

Zgodnie z treścią art. 6 k.c., ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Przepis ten określa reguły dowodzenia, tj. przedmiot dowodu oraz osobę, na której spoczywa ciężar udowodnienia faktów mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy. Zaznaczyć też trzeba, że przy rozpoznawaniu sprawy na podstawie przepisów kodeksu postępowania cywilnego rzeczą sądu nie jest zarządzenie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie, ani też Sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 232 k.p.c.). Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne. Zaprzeczenie dokonane przez stronę procesową powoduje, że istotne dla rozstrzygnięcia sprawy okoliczności stają się sporne i muszą być udowodnione. W razie ich nieudowodnienia Sąd oceni je na niekorzyść strony, na której spoczywał ciężar dowodu, chyba że miał możliwość przekonać się o prawdziwości tych twierdzeń na innej podstawie (orzeczenie SN z 28.04.1975 r., sygn. akt III CRN 26/75).

W ocenie Sądu Okręgowego, nie można zgodzić się ze stanowiskiem Sądu Rejonowego, iż powód (...) S.A. z siedzibą we W. jako nabywca wierzytelności od (...) Sp. z o.o. w W. wykazał, iż przysługuje mu roszczenie względem pozwanego. Przede wszystkim powód nie wykazał, aby pozwany otrzymał Szczegółowe Warunki (...)Na czasie dla Abonentów – (...) ((...))”, który rzekomo regulował nowe warunki umowy i zapoznał się z ich treścią. Ponadto brak jest dowodu, aby w dniu 2 listopada 2013 r. doszło do przedłużenia tudzież zawarcia nowej umowy o świadczenie usług internetowych na okres 24 miesięcy i aby pozwany otrzymał w formie pisemnej potwierdzenie zmiany warunków umowy. Powód nie wykazał również sposobu naliczania opłaty wyrównawczej według zasad określonych w punkcie 7 Szczegółowych Warunków (...)Na czasie dla Abonentów – (...) ((...))”, a także dokumentu potwierdzającego otrzymanie przez pozwanego not obciążeniowych. Powód nie zaprzeczył też twierdzeniom pozwanego, iż router bezprzewodowy został zwrócony operatorowi.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Okręgowy uznał, że ocena pozytywna żądania powoda nie może nastąpić wobec braku materiału dowodowego pozwalającego na wyciągnięcie wniosków wskazanych w pozwie, a w konsekwencji należało oddalić powództwo.

Z powyższych względów, Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok, stosując art. 386 § 1 k.p.c.

O kosztach postępowania apelacyjnego Sąd Okręgowy rozstrzygnął na podstawie art. 98 k.p.c.

SSO Cezary Olszewski